

Lernstück Nummer vier der dänischen Sprache

mit Texten von Knud Bjelt Eriksen.

Diese Seite hier heißt: <http://www.probonocontramalum.de/Laufendes-2016-469-133.pdf>

Obereinheit: <http://www.probonocontramalum.de/Laufendes-2016-469.html>

Quelle für diesen Übungstext:

<http://www.thedodo.info/Dronte%2011/Hvem%20regerer%20Amerika%20-04-05.htm>

Wer regiert Amerika?

Dieses Sprachlernstück wird in mehrere Unterabschnitte aufgeteilt, weil es ansonsten zu lang ist.

Hier ist nun der erste Teil dieses Lernstückes.

Hvem regerer Amerika?

Det fremmedes greb om vore nyheds- og underholdningsmedier må brydes

(Opdateret til november 2004)

Af National Vanguard's bog- og fakta afdeling. P.O. Box 330, Hillsboro, West Virginia 24946, USA

Wer regiert Amerika?

Der Fremden Griff auf unsere Neuheits- und Unterhaltungsmedien muß brechen (gebrochen werden)

Beginn des Übungstextes:

Der findes <i>Man findet</i>	i dag <i>heute</i>	ingen større magt <i>keine größere Macht</i>	i verden <i>auf der Welt</i>	end den, <i>außer derjenigen</i>
---------------------------------	-----------------------	---	---------------------------------	-------------------------------------

som <i>welche</i>	udøves <i>ausgeübt wird</i>	af de, <i>von denjenigen</i>
----------------------	--------------------------------	---------------------------------

der manipulerer <i>welche manipulieren</i>	den offentlige mening <i>die öffentliche Meinung</i>	i Amerika. <i>in Amerika.</i>
---	---	----------------------------------

Ingen <i>Keiner</i>	af fortidens <i>in der Vor-zeit (Vergangenheit)</i>	konger, <i>Könige,</i>	paver, <i>Päpste</i>
------------------------	--	---------------------------	-------------------------

krigsherrer <i>Kriegsherren</i>	eller <i>oder</i>	ypperste-præster <i>obersten Priester</i>
------------------------------------	----------------------	--

kom <i>kam</i>	blot <i>bloß</i>	tilnærmelsesvis <i>ungefähr (?)</i>
-------------------	---------------------	--

i nærheden <i>in die Nähe</i>	af den magt, <i>von der Macht</i>
----------------------------------	--------------------------------------

som <i>welche</i>	udøves <i>ausgeübt wird</i>	af de få dusin <i>von den wenigen Dutzend</i>	mennesker, <i>Menschen,</i>
----------------------	--------------------------------	--	--------------------------------

der <i>welche</i>	kontrollerer <i>kontrollieren</i>	Amerikas <i>Amerikas</i>	massemedier <i>Massenmedien</i>
----------------------	--------------------------------------	-----------------------------	------------------------------------

for nyheder og underholdning.
für Neuheiten und Unterhaltung.

Deres magt er ikke fjern eller upersonlig.
Deren Macht ist nicht fern oder unpersönlich.

Den trænger ind i hvert eneste hjem i Amerika,
Sie dringt in in jedes einzelne haus in Amrerika,

og den virker døgnet rundt.
und es wirkt rund um den (ganzen) Tag

Det er den magt,
Das ist die Macht

som skaber og former tankerne hos
welche (er-)schafft und formt unser Denken

så godt som hver eneste samfundsborger,
so gut wie jedes einzelnen Staatsbürgers,

ung eller gammel,
jung oder alt

rig eller fattig,
reich oder arm

ubelæst eller belæst.
unbelesen oder belesen (gebildet)

Massemedierne skaber vort billede af verden for os
Massenmedien schaffen uns ein Bild von der Welt für uns
og fortæller os derefter,
und erzählen uns danach
hvad vi skal tænke om dette billede.
was wir sollen Denken über dieses Bild.

I det store og hele er alt,

Im Großen und Ganzen ist alles

hvad vi ved - eller tror, vi ved

was wir wissen -- oder denken, wir wissen es,

om begivenheder

uden for

über Begebenheiten

außerhalb von

vort nær-om-råde

unserem näheren Um-Rat (Umgebung)

eller bekendtskabskreds,

oder Bekanntschaftskreis

kommet til os gennem vores daglige avis,

kommt zu uns mittels unseren Tageszeitungen

vores ugentlige nyhedsmagasin,

unseren wöchentlichem Neuheitsmagazin,

vores radio eller fjernsyn.

unserem Radio und Fernsehen.

Det er ikke kun den hårdhændede undertrykkelse
Das ist nicht nur die hard-händige (plumpe) Unterdrückung

af visse nyheder i aviserne
von (ge-)wissen Neuheiten in den Zeitungen

eller den åben-lyse propaganda
oder die offen-sichtliche Propaganda

i historie-forvanskende "doku-dramaer" i TV,
in Geschichte verzerrenden "Doku-Dramen" im TV,

der karakteriserer medie-herskernes teknikker
welche charakterisieren die medien-be-herrschenden Techniken

til menings-manipulation.
zur Meinungs-Manipulation.

De arbejder både med grundighed og subtilitet
Die arbeiten (mit) beidem, mit Gründlichkeit und mit Subtilität

i deres styring
in ihrer Steuerung

af nyhederne og den underholdning,
von [denjenigen] Neuheiten und derjenigen Unterhaltung,

de viser os.
welche [sie] weisen (zeigen) uns.

For eksempel ved den måde, nyhederne dækkes.
Als Beispiel von dem Modus (der Art und Weise), Nachrichten zu be-decken (be-handeln).

Hvilke emner, der trækkes frem,
Welche Themen sie ziehen nach vorn,

og hvilke, der dysses ned.
und welche, sie dämpfen nieder.

Journalistens valg af ord, hans stemme
Des Journalisten Wahl der Wörter, seine Stimme
englisch: his

og an-sigts-ud-tryk.
und Ge-sichts-aus-druck

Over-skrifternes ord-lyd,
Der Über-schriften Wort-laut

valget af illustrationer -
die Wahl der Illustrationen-

alle disse ting på-virker u-be-vidst, og dog gennem-gribende,
alle diese Dinge (be-)wirken un-be-wußt, und doch tief-greifend

den måde hvorpå vi tolker det,
den Modus (die Art und Weise), in der wir sprechen darüber,
englisch: we talk

vi ser eller hører.
wir sehen oder hören.

Desuden fjerner journalisten eller redaktøren
Außerdem (ent-)fernen Journalisten oder Redakteure

enhver resterende tvivl i vort sind om,
jeden (~Reste) Zweifel in unserem Geist darüber
(any)

nøjagtigt hvad vi skal mene om det alt sammen.
genau was wir sollen meinen über das alles (gemein-)sam (zu-sammen)

Übersetzt ungefähr:

Des weiteren entfernen Journalisten und Redakteure jeden noch verbleibenden Zweifel in unserem Gehirn darüber; was genau wir über das alles denken sollen.

(~ wir sollen allen das Gleiche denken)

Ved at be-nytte
Mit zu be-nutzen

møj-sommeligt ud-viklede psykologiske teknikker,
müh-selig (sorgfältig) ent-wickelten psychologischen Techniken

styrer de vores tanker og meninger så-dan,
steuern die unser Denken und Meinen so-dann (dahingehend),

at vi kan være i over-ens-stemmelse med dem,
daß wir können werden in Über-ein-stimmung mit denen;
være hat die Bedeutung "sein"

der er "in", de "smukke" og de "rige".
die sind "in", den "Schmucken" und den "Reichen "
smukke---geschmückt---schön

De lader os for-stå gans-ke nøje,
Die lassen uns ver-stehen ganz ge-nau,
They let us under-stand

hvad vores ind-stilling bør være
was unseres Ein-stellung sollte sein

til for-skellige typer mennesker
zu ver-schiedenen Typen (von) Menschen

oder auf die hastig (sich) ver-dunkelnde

racemæssige situation i Amerika - - - - -
rasse-måbige situation in Amerika

bliver i bedste fald
bleiben im besten Fall

portrætteret som en for-agtelig snæver-synet person,
porträttert als eine ver-ächtliche (verabscheuungswürdige) schmal-sehende Person
(~verachtenswerte engstirnige Person)

som hånes af de andre medvirkende,
welche (ver-)höhnt (wird) von den anderen Mitwirkenden,

eller i værste fald som en farlig psykopat,
oder im schlechtesten Fall als ein ge-fährlicher Psychopath
engl: worst

der er fascineret af skyde-våben,
der ist fasziniert von Schuß-waffen,

og som er til fare for alle lov-lydige borgere.
und als sein zu Ge-fahr für alle gesetzes-ge-hor-samen Bürger.

engl: law dänisch: lov - - - - -

Herkunft des Wortes lyde aus dem Altnorwegischen:

"lyde" --> Geräusch--> sprechen--> hören, zuhören-->gehörchen, gehorsam sein

Den hvide, racistiske "skyde-galning",
Der weiße, rassistische "Schuß-Wahnsinnige"

er rent faktisk blevet en
ist reiner faktisk bleiben ein

vel-kendt stereotyp på TV shows.
wohl-ge-kannter stereotyp in TV-Shows.

Gennem-snitts-amerikaneren,
Der Durch-schnitts-Amerikaner,

hvis TV-kiggeri
dessen TV-Guckerei

op-tager en så u-sund stor del af livet,
auf-nimmt einen so un-ge-sund großen Teil vom Leben

skelner kun med besvær
unter-scheidet nur mit Be-schwer

mellem disse op-digtede situationer og det virkelige liv,
zwischen diesen er-dichteten Situationen und dem wirklichen Leben,

hvis han i det hele taget magter at skelne.
 wenn er überhaupt die Macht (hat) zu unterscheiden.
 i det hele taget ist ein Ausdruck, der besagt: a) im großen und ganzen b) überhaupt

Han reagerer på de TV-optrædendes
 Er reagiert auf der TV-Auf-tretenden

handlinger, ud-talelser og indstillinger
 handlungen, Er-zählungen und Ein-stellungen
 engl.: to tell, the tale

på stort set samme måde
 auf in großem Maße die-selbe Art und Weise (lat.: Modus)

som han reagerer
 wie er reagiert

på sine bekendte i det virkelige liv.
 auf seine Bekannten in dem wirklichen Leben.

For alt for mange amerikanere
 Für all-zu (große) Menge Amerikaner

er den virkelige verden blevet erstattet
 ist die wirkliche Welt geworden erstattet (ersetzt)

af TV-verdenens falske virkelighed,
 von der TV-Welt falscher Wirklichkeit

og det er denne falske virkelighed,
 und es ist jene falsche Wirklichkeit,

hans trang til at til-passe sig retter sig imod.
 Sein Drang dazu zu passen selbst richtet sich dahin (?)

Når derfor en TV-manuskript-for-fatter
 Deshalb ein TV-Manuskript-ver-fasser

gennem de skue-spillere, han skriver roller for,
 durch die Schau-spieler, er schreibt Rollen für,

ud-trykker an-er-kendelse af visse idéer og handlinger,
 aus-drückt Anerkennung von ge-wissen Ideen und Handlungen,

og mod-vilje mod andre,
 und Gegen-willen gegen andere (Ideen)

ud-øver han et stærkt tryk på millioner af seere
 aus-übt er einen starken Druck auf Millionen von Sehern (des Fernsehens usw.)

i retning	af en	til-pasning	til hans syns-punkter.
<i>in Richtung</i>	<i>auf eine</i>	<i>An-passung</i>	<i>mit seinen Sehens-punkten.</i>

Wird in mehreren Teilen fortgesetzt. Der Ausgangstext is noch ein ganzes Stück länger.

Nur zur Kenntnisnahme: Das hier unten ist der Ausgangstext, welcher in den nachfolgenden Lernstücken übersetzt werden wird.

Og som det er tilfældet for TV-underholdning, gælder det også nyhederne, hvad enten det drejer sig om TV eller de trykte. Det lumske ved denne form for tankekontrol er, at selv når vi er bevidste om, at underholdningen eller nyhederne har slagside, er medieherkerne i stand til at manipulere de fleste af os. Dette skyldes, at de ikke kun fordrejer det, de viser, men etablerer stiltiende grænser og grundregler for det tilladelige spektrum af meninger.

Tag som et eksempel mediebehandlingen af nyhederne fra Mellemøsten. Nogle redaktører og kommentatorer er slavisk pro-Israel i hver eneste af deres ytringer, mens andre virker næsten neutrale. Ingen tør, derimod, foreslå, at USA's regering støtter den forkerte side i den arabisk-jødiske konflikt, eller at 911 var et resultat af denne støtte. Ingen tør heller foreslå, at det snarere tjente jødiske interesser, frem for amerikanske, at sende USA's tropper ned for at sønderlemme Irak, Israels vigtigste rival i Mellemøsten. Sådant etableres et tilladeligt spektrum af opinion, fra pro-Israel til næsten neutral.

Et andet eksempel er behandlingen af racespørgsmål i De Forenede Stater. Nogle kommentatorer virker næsten køligt objektive når de bringer nyheder om racekonflikt, mens andre er følelsesmæssigt partiske - med partiskheden altid på den ikke-hvide side. Alle medie-talsmændene, uden undtagelse, indtager imidlertid det standpunkt, at "multikulturalisme" og raceblanding er kommet for at blive, og at det er gode ting.

Men fordi der er grader til forskel, er de fleste amerikanere ikke i stand til at opdage, at de bliver manipuleret. Selv borgeren, der beklager sig over "styrede nyheder" falder i den fælde at tro, at han, fordi han bliver præsenteret for et tilsyneladende spektrum af meninger, kan undslippe tankekontrollørernes påvirkning ved at tro på den redaktør eller kommentator, han udvælger. Det er en situation, hvor der gælder "krone, jeg vinder - plat, du taber". Hvert eneste punkt på den tilladte skala for offentlig mening er acceptabel for medieherkerne - og ingen utilladeligt kendsgerning eller utilladeligt synspunkt får tilstået nogen som helst plads til offentliggørelse, hvis de kan forhindre det.

Kontrollen over de meningsdannende medier er næsten monolitisk. Alle de kontrollerede medier - fjernsyn, radio, aviser, blade, bøger, film - taler med nøjagtig samme stemme, idet hver enkelt understøtter de andre. Trods den tilsyneladende variation, findes der ikke nogen virkelig forskel, ingen alternativ kilde til nyheder eller idéer, som er tilgængelig for det store flertal af mennesker, og som kunne give dem mulighed for at danne meninger på tværs af medieherkernes. De bliver præsenteret for et enerådende syn på verden - en verden, hvori hver eneste stemme deklarerer racernes lighed, den jødiske "Holocaust"-fortælling som den skinbarlige sandhed, ondskaben i at stemme op for flodbølgen af ikke-hvide fremmede, der strømmer over vore grænser, faren ved at tillade borgere at besidde og bære våben, den moralske ligeværdighed af alle seksuelle orienteringer, og ønskværdigheden af et "pluralistisk", kosmopolitisk samfund, frem for et homogent, hvidt samfund. Det er et verdenssyn, der er konstrueret af medieherkerne til at gavne deres egne formål - og det pres, der sættes bag det er overvældende. Folk tilpasser deres meninger til det, stemmer i overensstemmelse med det og indretter deres tilværelse så den passer til det.

Og hvem er disse magt-fuldkomne herskere over medierne? Som vi skal se, er de for en meget stor dels vedkommende jøder. Det er ikke kun et spørgsmål om, at medierne kontrolleres af profit-sultne

kapitalister, hvor nogle tilfældigvis er jøder. Var det tilfældet, ville medieherskernes etniske tilhørsforhold, i det mindste nogenlunde, svare til forholdet imellem rige ikke-jøder og rige jøder. Trods nogle få iøjnefaldende undtagelser, er overvægten af jøder i medierne så overvældende, at vi er nødsagede til at antage, at den må skyldes noget mere end blot tilfældighed.

Elektroniske medier og underholdningsmedier

Statens igangværende deregulering af telekommunikations-industrien har ikke medført den påståede øgede konkurrence, men tværtimod en accelererende bølge af virksomhedssammenlægninger og overtagelser, som har skabt en håndfuld multi-milliard mediekonglomerater. Det største af disse konglomerater har i hastig takt vokset sig endnu større ved at opsluge sine konkurrenter, idet den næsten tredoblede sin størrelse i løbet af 1990'erne. Når som helst du ser fjernsyn, uanset om det er fra en lokal station eller via kabel eller satellit. Uanset om du ser en spillefilm i biografen eller hjemme - når som helst du lytter til musik i radioen eller noget, du har optaget - når som helst du læser en avis, en bog eller et blad - er det meget sandsynligt, at den underholdning eller information, du modtager, blev produceret og/eller udsendt af et af disse megamedieselskaber.

Time Warner. Det største medie-konglomerat i dag er Time Warner (kort benævnt: AOL-Time Warner; "AOL" blev droppet fra navnet, da der, af regeringsundersøgere, blev sat spørgsmålstegn ved den bogføringspraksis, der anvendtes i AOL-divisionen) nåede sin nuværende form, da America Online købte Time Warner for 160 milliarder dollar i 2000. Sammenlægningen førte Steve Chase, en ikke-jøde sammen med Gerald Levin, en jøde, som henholdsvis bestyrelsesformand og administrerende direktør for AOL-Time Warner. Warner, der blev grundlagt af de jødiske Warner-brødre i de tidlige år af forrige århundrede, blev snart en del af den jødiske magtbase i Hollywood, en kendsgerning, der er så velkendt, at den åbent vedkendes af jødiske forfattere, som det også er tilfældet med den kendsgerning, at enhver ny medie-erhvervelse også bliver domineret af jøder: Den jødiske forfatter, Michael Wolff, skrev i magasinet New York i 2001, om den oprindelige sammensmeltning mellem Time, Inc. og Warner "Siden Time Inc.'s sammensmeltning med Warner for ti år siden, er en af de interessante forandringer, at det er blevet en jødisk virksomhed." ("Fra AOL til W," New York magasinet, 29. januar 2001)

Den tredie-mægtigste person i AOL-Time Warner, i det mindste på papiret, var næstformand for bestyrelsen, Ted Turner, en hvid ikke-jøde. Turner havde i 1996 solgt sit Turner Broadcasting System, der også omfattede CNN, til Time Warner i bytte for en stor aktieandel af Time Warner. Men allerede i april 2001 havde Levin i realiteten fyret Ted Turner og fjernet ham fra nogen reel magt. Turner forblev dog en meget stor og åbenhjertig aktionær, samt medlem af direktionen.

Levin overspillede sine kort, og under et opgør i maj 2002 blev han fyret af selskabets bestyrelse. For Ted Turner, der havde tabt 7 milliarder af sine 9 milliarder dollar på grund af Levins fejlslagne ledelse, var dette kun en lille trøst. Turner er fortsat i yderkredsen, uden indflydelse på selskabets indre virke. Steve Case trak sig, under pres, tilbage i maj 2003. Bestyrelsen erstattede de to, Levin og Case, med en sort leder, Richard Parsons. Bag Parsons er den jødiske indflydelse og magt forblevet dominerende.

AOL er den største internetudbyder i verden, med 34 millioner abonnenter i USA. Den bliver nu benyttet som en online platform for det jødiske indhold fra Time Warner. Jodi Kahn og Meg Siesfeld, begge jøder, leder Time Inc. Interactive-holdet, under chefredaktøren, Ned Desmond, der er hvid ikke-jøde. Alle tre er under ledelse af Time Inc.'s chefredaktør, Norman Pearlstine, der er jøde. Deres job består i at overføre Time Warners indhold til specifikke målgrupper blandt AOL's abonnenter, særligt kvinder, børn og teenagere.

Time Warner var allerede den andenstørste af verdens medie-giganter, da den gik sammen med AOL. Time Warners datterselskab, HBO (med 26 millioner abonnenter), er USA's største betalings kabel-TV netværk. HBO's "konkurrent", Cinemax, er endnu et af Time Warners mange kabelselskaber.

Indtil den jødiske milliardær, Edgar Bronfman, Jr.'s køb af PolyGram i maj, 1998, var Warner Music Amerikas største musikselskab, med 50 afdelinger. Warner Music var et af de første foretagender til at opreklamere "gangsta rap". Igennem selskabets involvering i Interscope Records (inden Interscope blev købt af et andet jødisk-ejet medieselskab), hjalp det til med at gøre en genre, hvis grafiske lyrik udtrykkeligt opfordrer sorte til vold mod hvide, populær. Bronfman købte Warner Music i 2004, og holdt det derved helt på jødiske hænder.

I tilgift til kabel-TV og musik er Time Warner dybt involveret i produktion af spillefilm (Warner Brothers Studio, Castle Rock Entertainment og New Line Cinema). Time Warners forlagsafdeling ledes af dens chedredaktør, Norman Pearlstine, der er jøde. Han kontrollerer 50 blade, heriblandt Time, Life, Sports Illustrated og People. Blandt selskabets bogforlag er Time-Life Books, Book-of-the-Month Club, Little Brown, og mange andre. Time Warner ejer også Shoutcast og Winamp, selve de værktøjer, som de fleste uafhængige internet-radioer er afhængige af, og forhandlede, som en dominerende aktør i Recording Industry Association of America (RIAA), i realiteten med sig selv, da reglerne om ophavsrettigheder i internetradioers musikbrug blev fastsat. De favoriserede i udpræget grad dem med stor volumen og tvang mange små radioer bort. (The Register, "AOL Time Warnertakes grip of net radio," 8. april, 2003)

Ted Turners lærestreg: "Vær meget forsigtig med, hvem du fusionerer med."

Da Ted Turner, den ikke-jødiske medieløsgænger i 1985 var ude på at købe CBS i 1985, blev der panik i mediernes bestyrelseslokaler over hele landet. Turner havde tjent en formue på reklamer og derefter opbygget et succesfuldt medienetværk, CNN, med over 70 millioner abonnenter.

Skønt Ted Turner aldrig havde vist nogen adfærd, rettet mod jødiske interesser, blev han, af William Paley og de andre jøder på CBS, betragtet som en, der ikke kunne kontrolleres, en "usikker kanon", som i fremtiden måske kunne vende sig imod dem. Desuden anklagede den jødiske journalist, Daniel Schorr, der havde arbejdet for Turner, offentligt sin tidligere chef for at have en personlig uvilje mod jøder.

For at blokere for Turners forsøg på at købe, inviterede CBS-lederne Laurence Tisch til at indlede en "venskabelig" overtagelse af CBS. Han var en jødisk milliardær, kendt for store besiddelser inden for teater, hotel, forsikring og cigaretter. Fra 1986 til 1995 var Tisch bestyrelsesformand og administrerende direktør for CBS, hvad der fjernede enhver fare for ikke-jødisk indflydelse dér. Senere forsøg, fra Turners side, på at erhverve CBS, blev forhindret af Gerald Levine's Time Warner, som ejede næsten 20 procent af aktiekapitalen og som havde vetoret ved større beslutninger. Men da hans med-jøde, Sumner Redstone, tilbød at købe CBS for 38,4 milliarder dollar, i 1999, havde Levin ingen indvendinger.

Så, selv om Turner var en reformator og skabte mange avisoverskrifter, havde han aldrig de "forbindelser", der skulle tilfor at blive en mediehersker. Han besluttede til sidst, at "kan du ikke slå dem, da slut dig til dem" og han solgte til Levins Time Warner. Ted Turner opsummerede det selv således:

"Jeg har haft et utroligt liv, for det meste. Jeg lavet en masse smarte træk, og jeg lavede en masse penge. Derefter skete der noget, og jeg fusionerede med Time Warner, der lignede det rigtige at gøre på den tid. Og det var godt for aktionærerne.

"Men da mistede jeg kontrollen. Jeg troede, jeg ville have nok moralsk autoritet til at få al mulig indflydelse i det nye selskab. Hvis du går ind i erhvervslivet, være meget forsigtig med hvem du fusionerer med.

"Jeg troede, jeg købte Time Warner, men de købte mig. Vi havde noget forskel i synsvinkel. Så fusionerede de med AOL, og det var en komplet katastrofe, i hvert fald indtil videre. Jeg har mistet 85 procent af min rigdom."

Disney . Den næststørste mediekoncern i dag, med 2003-indtægter på 27,1 mia \$, er The Walt Disney Company. Dets førende personlighed og administrerende direktør, Michael Eisner, er jøde.

Disney-imperiet, som ledes af en mand, der betegnes af en medie-analytiker som en "kontrol-freak," indeholder adskillige TV-produktionsselskaber (Walt Disney Television, Touchstone Television, Buena Vista Television) og kabelnet med mere end 100 millioner abonnenter i alt. Hvad spillefilm angår, omfatter Walt Disney Motion Pictures gruppen Walt Disney Pictures, Touchstone Pictures, Hollywood Pictures, og Caravan Pictures. Disney ejer også Miramax Films, der drives af de jødiske Weinstein brødre, Bob og Harvey, som har produceret så ultra-vulgære film som The Crying Game, Priest, og Kids.

Da Disney-selskabet blev ledet af den ikke-jødiske Disney-familie, inden Eisners overtagelse i 1984, var det indbegrebet af sund familieunderholdning. Og medens det endnu ejer rettighederne til Snehvide, har selskabet, under Eisners ledelse ekspanderet sig ind i produktion af en stor mængde såkaldt "voksen" underholdning.

I august 1995 erhvervede Eisner Capital Cities / ABC, Inc., der ejer ABC TV-netværket, som igen ejer ti tv-stationer direkte i så store markeder som New York, Chicago, Philadelphia, Los Angeles, San Francisco og Houston. Hertil kommer, at ABC i USA har 225 tilsluttede TV-stationer, mere end 2.900 tilknyttede radiostationer og producerer over 7.200 radioprogrammer. ABC ejer 54 radiostationer og driver 57 radiostationer, heraf mange i store byer som New York, Washington og Los Angeles. Radio Disney, en del af ABC Radio Networks, laver programmer, der rettet mod børn.

Sports Network ESPN, et ABC-kabel datterselskab, er ledet af adm. direktør George W. Bodenheimer, som er jøde. Selskabet kontrollerer også Disney Channel, Toon Disney, A & E, Lifetime Television, SOAPnet og History Channel, med mellem 86 og 88 millioner abonnenter hver. ABC Familie-tv-net har 84 millioner abonnenter, og som supplement til tv-underholdning (noget af det helt vulgært for en "familie"-kanal), er nettet også afsætningskanal for den kristne zionistiske tv-evangelist Pat Robertson.

Selv om ABC / Disney primært er et teleselskab, tjener det mere end 1 milliard dollars ved forlagsdrift, og ejer Walt Disney Company Book Publishing, Hyperion Books, og Miramax Books. Det ejer også seks daglige aviser og udgiver over 20 magasiner. Disney Publishing Worldwide udgiver bøger og tidsskrifter på 55 sprog i 74 lande og nåede op på mere end 100 millioner læsere hver måned.

På Internettet driver Disney Buena Vista Internet Group, ABC Internet Group, ABC.com, ABCNEWS.com, Oscar.com, Mr. Showbiz, Disney Online, Disney's Daily Blast, Disney.com, Family.com, ESPN Internet Group, ESPN.sportzone.com, Soccer.com, NFL.com, NBA.com, Infoseek (delvist ejerskab), og Disney Interactive.

Viacom . Nummer tre på listen, med 2003-indtægter på lige over \$ 26.5 milliarder, er Viacom, Inc., ledet af Sumner Redstone (født Murray Rothstein), en jøde. Melvin A. Karmazin, en anden jøde, var nummer to ved Viacom indtil juni 2004, og var President og Chief Operating Officer. Karmazin er fortsat en stor Viacom aktionær. Da Karmazin blev udskiftet, var det med en Jøde, Leslie Moonves, og Tom Freston, en mulig Jøde som henholdsvis formand og COO. (Vi har været ude af stand til at bekræfte Frestons jødiske herkomst, han har udført arbejde for jødiske organisationer og var involveret i beklædningsindustrien, en stærkt jødisk industri, hvor han importerede tøj fra den tredje verden til USA i 1970'erne.)

Viacom producerer og distribuerer tv-programmer for de tre største net, ejer 39 tv-stationer direkte, med yderligere 200 søsterselskaber i dets helejede CBS Television Network, ejer 185 radiostationer i sin Infinity radio-gruppe, og har over 1500 tilknyttede stationer via sit CBS Radio Network. Det producerer spillefilm gennem Paramount Pictures, der ledes af jødinden Sherry Lansing (født Sherry Lee Heimann), der planlægger at gå på pension ved udgangen af 2005.

Viacom blev dannet i 1971 som en måde at undvige en anti-monopol FCC's afgørelse, der krævede, at CBS udskilte en del af sine kabel-tv-aktiviteter og syndikerede program-forretning. Dette træk fra regeringen gjorde desværre ikke noget for at reducere det hovedsageligt jødiske samarbejds-monopol, som fortsat er det største problem i industrien. I 1999, efter at CBS igen havde suppleret sig selv ved at købe King World Productions (en førende TV-program-syndicator) har Viacom erhvervet sit tidligere ejerskab, CBS, i en dobbelt hån mod ånden i 1971-afgørelsen.

Redstone erhvervede CBS efter aktionærafstemning i december 1999 på CBS og Viacom. CBS Television har længe været ledet af den tidligere omtalte Leslie Moonves, den anden Viacom med-formand, Tom Freston, har ledet det helejede MTV.

Viacom ejer også Country Music Television og The Nashville Netværkskabel kanaler, og er den største udendørs reklameenhed (billboards, mv) i Amerika. Viacom's forlagsdivision omfatter Simon & Schuster, Scribner, The Free Press, Fireside, og Archway Paperbacks. Det distribuerer videoer gennem sine over 8.000 Blockbuster butikker. Det er også involveret i udsendelser via satellit, i forlystelsesparker, og videospil.

Viacom's største kilde til berømmelse er imidlertid som verdens største udbyder af programmer til kabel-TV, gennem dens Showtime-, MTV-, Nickelodeon-, Black Entertainment og andre netværker. Siden 1989 har MTV erobret en større og større andel af de unge seere. MTV dominerer tv-markedet for unge seere mellem 12 og 24 år.

Sumner Redstone ejer 76 procent af aktierne af Viacom. Han tilbyder Jackass som en teenager rollemodel og pumper MTV's racemæssigt blandede rock og rap videoer ind i 342 millioner husstande i 140 lande, og er en dominerende kulturel indflydelse på hvide teenagere rundt omkring i verden. MTV laver også af film til reklame for raceblanding, som Save the Last Dance .

Nickelodeon har, med mere end 87 millioner abonnenter, langt den største andel af de 4-til-11-årige tv-seere i USA, og er i hastig vækst i Europa. De fleste af programmets shows udviser endnu ikke den åbenlyse degeneration, som er MTV's kendetegn, men Redstone presser gradvist på for at udskænke den samme gift til sine børne-seere, som den der gives i MTV. I begyndelsen af 2001 var Nickelodeon fortsat på en 12 år lang førerplads som foretrukken kanal på kabel-TV for børn og yngre teenagere.

NBC Universal. Endnu en jødisk mediebaron er Edgar Bronfman, Jr. Han ledede Seagram Company, Ltd., spiritusgiganten, indtil den nylige fusion med Vivendi. Hans far, Edgar Bronfman, Sr., er præsident for the World Jewish Congress.

Seagram ejede Universal Studios og og købte senere, af Warner, Interscope Records, den førende propagandavirksomhed for "gangsta rap". Universal og Interscope tilhører nu Vivendi Universal, som i maj 2004 fusionerede med NBC. Moderselskabet kaldes nu NBC Universal.

Bronfman blev den største mand i musikbranchen i maj 1998, da han også erhvervede kontrollen over PolyGram, den europæiske musik-gigant, ved at betale den hollandske elektronikproducent, Philips, 10.6 milliarder dollar.

I juni 2000 solgte Bronfman familien Seagram til Vivendi mod aktier i Vivendi, og Edgar, Jr. blev næstformand i Vivendi. Vivendi var oprindeligt et fransk forsynings-selskabe, og blev da ledet af den ikke-jødiske Jean-Marie Messier. En bestyrelses-fraktion, ledet af Bronfman, tvang Messier til at træde tilbage i juli 2002.

Vivendi erhvervede også den biseksuelle jøde, Barry Diller's USA Networks i 2002. (Diller er ejer af Interactive Corporation, der ejer Expedia, Ticketmaster, The Home Shopping Network, Lending Tree, Hotels.com, CitySearch, Evite, Match.com og andre internet-virksomheder.) Vivendi sammensatte USA Network, Universal Studios, Universal Television, og temaparker, til Vivendi Universal Entertainment (VUE).

Efter Vivendi-NBC fusionen, anvendte Bronfman sit store personlige overskud til at gå på rov, og købte for nylig Warner Music fra det jødisk-dominerede Time Warner. Den nuværende formand for NBC Universal er en ikke-jøde, der ofte har været forbundet med jødiske mærkesager, NBC-medarbejder, gennem længere tid, Bob Wright. Ron Meyer, en jøde, er President og Chief Operating Officer i Universal Studios. Stacey Snider, der også er jødisk, er formand for Universal Pictures. Formanden for NBC Universal Television Group er Jeff Zucker, endnu en jøde.

Med to af de fire største mediekoncerner i hænderne på jøderne (Disney og Viacom), med jødiske ledere, der driver NBC Universals medieoperationer, og med jøder, der sidder på en stor del af de ledende jobs hos Time Warner, er det usandsynligt, at sådan en overvældende grad af kontrol skete uden en bevidst, samordnet indsats fra jødernes side.

Andre medieselskaber : Rupert Murdoch's News Corporation ejer Fox Television Network, Fox News, FX Channel, 20th Century Fox Film, Fox 2000, og forlaget Harper Collins. News Corp er det femtestørste Megamedia selskab i nationen, med 2003-indtægter på ca \$ 19.2 mia. Det er den eneste anden medievirksomhed, der kommer tæt på de top fire.

Dens Fox News Channel har været et vigtigt nøgle-selskab skubbe den jødiske neokonservative dagsorden, som ligger bag Irak-krigen, og som animerer både administrationen af George W. Bush og den "nye konservatisme", der omfatter aggressiv zionisme og multiracialisme (multikultur).

Murdoch er nominelt ikke-jøde, men der er en vis usikkerhed om hans herkomst, og han har fastholdt sin støtte til zionismen og andre jødiske mærkesager gennem hele sit liv. (Historiker David Irving har offentliggjort oplysninger fra en påstået højt placeret medie-kilde, der siger, at Murdoch's mor, Elisabeth Joy Greene, var jødisk, men vi har ikke kunnet bekræfte dette.) Murdoch's næstkommanderende er Peter Chernin, der er formand og Chief Operating Officer - og jøde.

Under Chernin, holder jøder nøglepositioner i virksomheden: Gail Berman kører Fox Entertainment Group, Mitchell Stern leder satellit-tv-afdelingen, DirecTV; Jane Friedman er bestyrelsesformand og adm. direktør for Harper Collins og Thomas Rothman er formand for Fox underholdningsfilm. News Corporation ejer også New York Post og TV Guide , og begge er udgivet under Chernin's tilsyn. Det primære trykte neokonservative tidsskrift, The Weekly Standard , er også udgivet af News Corporation og redigeret af William Kristol, en ledende jødiske neokonservativ talsmand og "intellektuel".

De fleste af de tv-og filmproduktionsvirksomheder, der ikke ejes af de store medieselskaber, er også styret af jøder.

For eksempel er Spyglass, en "uafhængig" film producent, der har lavet film som Den sjette sans , The Insider , og Shanghai Noon , kontrolleret af dens jødiske grundlæggere, Gary Barber og Roger Birnbaum, der begge er formænd. Jonathan Glickman tjener som President og Paul Neinstein er Executive Vice President. Begge mænd er jøder. Spyglass laver film udelukkende til DreamWorks SKG.

Det bedst kendte af de mindre medieselskaber, DreamWorks SKG, er en gennemført kosher-affære. DreamWorks blev dannet i 1994, under stor mediebevågenhed, af pladeindustriens mogul, David Geffen, tidligere Disney Pictures formand, Jeffrey Katzenberg, og filminstruktøren Steven Spielberg, som alle tre er jøder. Virksomheden producerer film, tegnefilm, tv-programmer, og indspillet musik. I betragtning af de likvide midler og de forbindelser, Geffen, Katzenberg, og Spielberg råder over, kan DreamWorks snart være i samme liga som de fire store.

Ét større studie, Columbia Pictures, er ejet af det japanske multinationale selskab, Sony. Ikke desto mindre er studiets formand jødinden Amy Pascal, og dets produktion afspejler fuldt ud den jødiske sociale dagsorden. Sony's musikdivision fusionerede for nylig med den europæiske musikgigant, BMG for at danne Sony BMG Music Entertainment, nu en af verdens største musik-distributører.

Det ledes af adm. direktør Andrew Mangel, tidligere administrerende direktør for NBC - og jøde. Sony's samlede amerikanske operationer ledes af en jøde ved navn Howard Stringer, tidligere på CBS, som hyrede Lack.

Det er velkendt, at jøder har kontrolleret det meste af produktion og distribution af film siden kort efter starten på filmindustrien i de første årtier af det 20. århundrede. Da Walt Disney døde i 1966, var den sidste hindring for en samlet jødisk dominans i Hollywood væk, og jøderne var i stand til at gribe ejerskabet i det selskab, Walt havde opbygget. Siden da har de haft det nøjagtigt, som de ønskede, i filmindustrien.

Film produceret af syv af de virksomheder, der er nævnt ovenfor - Disney, Warner Brothers, Paramount (Viacom), Universal (NBC Universal), 20th Century Fox (News Corp), DreamWorks, og Columbia (Sony), tegnede sig for 94% af de samlede billetindtægter for året 2003.

De tre store i net tv plejede at være ABC, CBS og NBC. Med konsolideringen af medieimperierne, er disse tre ikke længere selvstændige enheder. Mens de var endnu var uafhængige, var hver enkelt kontrolleret af en jøde, siden selskabernes start: ABC af Leonard Goldenson; NBC først af David Sarnoff og derefter af hans søn, Robert, og CBS først af William Paley og derefter af Laurence Tisch. Gennem flere årtier er disse netværk blevet bemanded, fra top til bund, med jøder, og den væsentlige jødiskhed af net-tv ændrede sig ikke, når nettene blev absorberet af andre jødisk-dominerede medieselskaber. Den jødiske tilstedeværelse i tv-nyheder er særlig stærk.

NBC er et godt eksempel på dette. Formanden for NBC News er Neal Shapiro. Jeff Zucker er NBC Universal Television Groups præsident. Hans nære ven, Jonathan Wald, tidligere en NBC-program producent, nu seniorkonsulent for CNBC, rapporterer direkte til Zucker. David M. Zaslav er præsident for NBC kabel (og også direktør for digitalvideo firmaet TiVo Inc.). Formanden for MSNBC er Rick Kaplan. Alle disse mænd er jøder.

En tilsvarende overvægt af jøder findes i nyhedsafdelingerne på de andre net. Sumner Redstone, Tom Freston, og Les Moonves kontrollerer Viacom's CBS. Moonves demonstrerede sin magt i 2002 ved at udskifte hele personalet i det nye CBS Early Show . Han er også en grand-nevø af den zionistiske leder, David Ben-Gurion, Israels første premierminister. Al Ortiz (også en jøde) er executive producer og direktør for dækning af særlige begivenheder for CBS News. Senior executive producer Michael Bass og Victor Neufeld (tidligere producent af ABC's 20/20) producerer CBS's Early Show . Begge er jøder.

På ABC, er David Westin, som er jøde, ifølge Jeffrey Blankfort på Middle East Labor Bulletin , formand for ABC News. Senior Vice President for nyheder på ABC er Paul Slavin, også en jøde. Bernard Gershon, jøde, er Senior Vice President/general manager for ABC News Digital Media Group, der har ansvaret for ABCNEWS.com, ABC News Productions, og ABC News Video Source.

De trykte medier

Efter TV-nyheder er de daglige aviser den det stærkest påvirkende informationsmedie i Amerika. Mnkring 58 millioner af dem bliver hver dag solgt (og antagelig læst). Disse millioner fordeles på 1456 forskellige publikationer. Man kunne heraf slutte, at et så stort antal forskellige aviser spredt ud over Amerika skulle forsikre mod en minoritets kontrol og nyhedsforvanskning. Ak, desværre er det ikke tilfældet. Der findes mindre selvstændighed, mindre konkurrence, og langt mindre repræsentation af majoritetsinteresser end en overfladisk betragter ville tro.

I 1945 var fire ud af fem amerikanske aviser uafhængigt ejet og udgivet af lokale personer med stærk tilknytning til deres nærrområder. Den tid er ikke mere. De fleste af de uafhængige aviser var blevet købt op eller drevet ud af markedet da vi nåede til midt i 1970'erne. I dag ejes "lokale" aviser af et ret lille antal store selskaber, der ledes af direktører, som arbejder hundreder, ja tusinder af kilometer borte. I dag er mindre end 20 procent af landets 1456 aviser uafhængigt ejet. Resten tilhører multi-aviskæder. Kun 103 af samtlige aviser har et oplag på mere end 100.000. Kun en

håndfuld er store nok til at have råd til uafhængige korrespondenter uden for deres nærområde. Resten må støtte sig til disse få med hensyn til alle deres nationale og internationale nyheder.

The Associated Press, der sælger indhold til aviser, kontrolleres for tiden af den jødiske vicepræsident og ledende redaktør, Michael Silverman, der styrer den daglige nyheds-formidling og overvåger de redaktionelle afdelinger. Silverman har styret AP's nationale nyheder som assisterende chefredaktør siden 1989. Jødinden, Ann Levin, er AP's nationale nyhedsredaktør. Silverman og Levin er under Jonathan Wolman, der også er jøde, og som i november 2002 blev forfremmet til Senior Vice President i AP.

I kun to procent af byerne i Amerika findes der mere end en enkelt avis, og selv da er konkurrence ofte kun tilsyneladende, som det er tilfældet mellem morgen- og eftermiddagsudgaver under samme ejerskab, eller under samarbejdsaftaler.

En stor del af konkurrencen er forsvundet på grund af den monopolistiske taktik i den jødiske Newhouse- families holdingselskab, Advance Publications. Advance publikations køber en af to konkurrerende aviser, og derefter starter en reklamekrig, ved at skære reklame satser, som driver begge blade til randen af konkurs. Advance Publikations træder derefter ind og køber den konkurrerende avis. Ofte fortsætter begge blade: et som et morgenblad, og det andet som aftenblad. Til sidst vil dog et af dem lukke, hvilket efterlader Newhouse-brødrene med det eneste dagblad i denne by. For eksempel lukkede Newhouserne i 2001 Herald-Journal i Syracuse, hvilket efterlod deres anden avis i Syracuse, Post-Journal , med et monopol.

Newhouse-medieimperiet giver et eksempel på andet end manglen på reel konkurrence mellem USA's daglige aviser: det viser også den umættelige appetit, jøder har vist på alle organer for opinionskontrol, de kunne få fat på.

Newhouse-brødrene ejer 31 dagblade, herunder flere store og vigtige, såsom Cleveland Plain Dealer , Star-Ledger i Newark, og Times-Picayune i New Orleans; Newhouse Broadcasting, der består af tv-stationer og kabel-selskaber; Søndags-supplementet Parade , med et oplag på mere end 35 millioner eksemplarer om ugen, og nogle snese store blade, bl.a. The New Yorker, Vogue, Wired, Glamour, Vanity Fair, Bride's, Gentlemen's Quarterly, Self, House & Garden , og alle de andre blade i den helejede Conde Nast gruppe. Bemandingen af magasinerne er, som man kunne forvente det, helt kosher. Parade kan tjene som et eksempel: Dets udgiver er Randy Siegel, dets redaktør og Senior Vice President er Lee Kravitz, dets kreative direktør er Ira Yoffe, dets videnskabs-redaktør, David H. Levy, og dets sundhedsredaktør, Dr. Isadore Rosenfeld.

Denne jødiske medieimperium blev grundlagt af den nu afdøde Samuel Newhouse, en immigrant fra Rusland. Da han døde i 1979, i en alder af 84, testamenterede han mediebedrifter med en anslået værdi af 1,3 milliarder dollars til sine to sønner, Samuel og Donald. Med en række yderligere opkøb, er nettoformuen i Advance Publications vokset til mere end 9 milliarder dollars i dag. Når Newhouse-familien kunne opsluge så mange aviser, var det også fordi dette blev fremmet af avisernes indtægts-struktur. Aviser, er, oftest, ikke finansieret noget videre af deres abonnenter, men af deres annoncører. Det er via reklameindtægterne - ikke småpengene, der indsamles fra en avis's læsere - at redaktørens løn og ejerens fortjeneste stort set betales. Når de store annoncører i en by vælger at favorisere en avis frem for en anden med deres forretning, vil den foretrukne avis blomstre, mens konkurrenten dør. Siden begyndelsen af sidste århundrede, da den jødisk merkantile magt i Amerika blev en dominerende økonomisk kraft, har der været en støt stigning i antallet af amerikanske aviser på jødiske hænder, ledsaget af et støt fald i antallet af konkurrerende ikke-jødiske aviser - til en vis udstrækning et resultat af selektiv reklame politik hos jødiske forretningsdrivende.

Desuden er selv aviser, der stadig er under ikke-jødisk ejerskab og ledelse, så grundigt afhængige af jødiske reklameindtægter, at deres redaktionelle politik og nyhedsformidlings-politik i høj grad er hæmmet af, hvad der behager eller mishager jøder. Det gælder i bladindustrien som andre steder, at den der betaler musikken bestemmer melodien.

Tre jødiske aviser

Undertrykkelsen af konkurrence, og etablering af lokale monopoler på formidling af nyheder og meninger, har karakteriseret den stigende jødiske kontrol over USA's aviser. Den deraf følgende mulighed for jøderne for at bruge pressen som et enstemmigt instrument for jødepolitik, kunne næppe illustreres ved bedre eksempler end landets tre mest prestigefyldte og indflydelsesrige aviser: New York Times, Wall Street Journal og Washington Post . Disse tre, som dominerer USA's finansielle og politiske hovedstæder, er de aviser, der fastsætter de tendenser og retningslinjer, der kommer til at gælde for næsten alle de andre. Det er dem, der beslutter, hvad der er nyheder, og hvad der ikke er, på nationalt og internationalt plan. De bringer nyheder, de andre kopierer dem blot. Og alle tre aviser er på jødiske hænder.

The New York Times , med et 2003-oplag på 1.119.000, er den uofficielle vejleder af nationen vedr. sociale, mode, underholdning, politik og kultur. Den fortæller USA's "smarte klike", hvilke bøger de skal købe, og hvilke film de skal se, hvilke hvilke meninger, der er på mode for tiden, hvilke politikere, pædagoger, åndelige ledere, kunstnere og forretningsfolk er dem, der skal satses på. Og gennem et par årtier i det 19. århundrede var det en ægte amerikansk avis.

The New York Times blev grundlagt i 1851 af to ikke-jøder, Henry J. Raymond og George Jones. Efter deres død, blev det købt i 1896 fra Jones's bo, af en velhavende jødisk udgiver, Adolph Ochs. Hans tip-oldebarn, Arthur Sulzberger, Jr., er avisens nuværende forlægger, og formanden for New York Times Co., Russell T. Lewis, også jøde, er President og Chief Executive Officer i The New York Times Company. Michael Golden, en jøde, er næstformand. Martin Nisenholtz, en jøde, kører deres massive internetvirksomhed.

Sulzberger familien ejer også, gennem New York Times Co, 33 andre aviser, herunder Boston Globe , købt i juni 1993 for 1,1 milliarder kroner, otte TV- og to radiostationer, og mere end 40 nyheds-orienterede web-operationer. Det udgiver også International Herald Tribune , det mest udbredte engelsksprogede dagblad i verden. The New York Times News Service sender nyheder, features, og fotografier fra New York Times med kabelforbindelse, til 506 andre aviser, nyhedsbureauer og tidsskrifter.

Af tilsvarende national betydning er Washington Post , der, ved at etablere sine "lækager" overalt i regeringskontorer i Washington, har et forspring på nyheder, der involverer den føderale regering.

The Washington Post , havde, lige som New York Times , en ikke-jødisk oprindelse. Det blev oprettet i 1877 ved Stilson Hutchins, købt fra ham i 1905 af John R. McLean, og senere overtaget af Edward B. McLean. I juni 1933, blev avisen dog, på højden af den store depression, tvunget ud i konkurs. Den blev købt på en konkurs-auktion af Eugene Meyer, en jødisk finansmand og tidligere partner med den berygtede Bernard Baruch, en jøde, der var industri-zaren i USA under Første Verdenskrig. The Washington Post blev ledet af Katherine Meyer Graham, Eugene Meyer's datter, indtil hendes død i 2001. Hun var den største aktionær og bestyrelsesformand i Washington Post Company, og hun valgte sin søn, Donald Graham, til udgiver af bladet i 1979. Donald blev Washington Post Company's administrerende direktør i 1991, og dets bestyrelsesformand i 1993, og kæden af jødisk kontrol på The Post forbliver ubrudt. Avisen har et dagligt oplag på 732.000, og søndagsudgaven sælger over en million eksemplarer.

The Washington Post Company har en række andre medie-interesser i aviser (Gazette Aviserne, herunder 11 militære publikationer) i tv (WDIV i Detroit, KPRC i Houston, WPLG i Miami, WKMG i Orlando, KSAT i San Antonio, WJXT i Jacksonville), og i magasiner, især nationens nummer to ugentlige nyhedsmagasin, Newsweek .

The Washington Post Company's forskellige tv-ventures når ud til omkring 12 millioner hjem, og kabel-tv-tjenesten, Cable One, har 750.000 abonnenter.

The Wall Street Journal sælger 1.820.000 eksemplarer hver ugedag, og er ejet af Dow Jones & Company, Inc., et New York-selskab, der også udgiver 33 andre aviser, og den ugentlige tabloid, Barron's . Formand og administrerende direktør for Dow Jones er Peter R. Kann, som er jøde. Kann besætter også stillingerne som formand og udgiver af Wall Street Journal .

De fleste af New York's andre store aviser er ikke i bedre hænder end New York Times og Wall Street Journal . I januar 1993 blev New York Daily News (oplag 729.000) købt fra boet efter den afdøde jødiske mediemagnat, Robert Maxwell (født Ludvik Hoch) af den jødiske grundspekulant, Mortimer B. Zuckerman. En anden jøde, Les Goodstein, er præsident og Chief Operating Officer for New York Daily News . Og, som nævnt ovenfor, den neokonservativt orienterede New York Post (oplag 652.000) er ejet af News Corporation under tilsyn af Jøde Peter Chernin.

Nyhedsmagasiner

Historien er stort set den samme for andre medier, som for tv, radio, film, musik og aviser. Se, for eksempel, nyhedsmagasiner. Der udgives kun tre af nogen betydning, i De Forenede Stater: Time, Newsweek og US News & World Report .

Time , der har et ugentligt oplag på 4,1 millioner, er udgivet af et datterselskab af Time Warner Communications, nyhedskonglomeratet, der blev dannet af sammenlægningen i 1989, af Time, Inc., med Warner Communications. Chefredaktøren for Time Warner Communications er Norman Pearlstine, en jøde.

Newsweek , udgives, som nævnt ovenfor, af Washington Post Company, under jøden Donald Graham. Bladets ugentlige oplag er 3,2 mio.

US News & World Report , med et ugentligt oplag på 2,0 millioner, ejes og udgives af ovennævnte Mortimer B. Zuckerman, som også har taget stillingen som chefredaktør for magasinet selv. Zuckerman ejer også New York tabloid-avisen, Daily News , som er det sjette-største blad i nationen.

Vort ansvar

Dette er kendsgerningerne hvad angår mediekontrol i Amerika. Enhver, der er villig til at bruge nogle få timer i et stort bibliotek til at studere de seneste udgaver af årbøger fra radio- og TV-industrien og oversigtsværker om aviser og blade; oversigtsværker om virksomheder og deres nøglepersoner, som f.eks. de, der udgives af Standard & Poors og af Dunn & Bradstreet (i USA, red.); og i sædvanlige biografiske opslagsbøger - kan forsikre sig om korrektheden af oplysningerne. De er uantastelige, og når jødiske talsmænd bliver konfronteret med dem, vil de sædvanligvis forsøge sig med undvigende taktik. "Ted Turner er ikke jøde!" vil de triumferende udbryde, som om det afgjorde sagen. Presses de yderligere, vil de anklage dig for "antisemitisme" alene for at have bragt spørgsmålet op. Det er frygt for denne beskyldning, der gør mange mennesker, som er bekendte med forholdene, tavse.

Men vi må ikke forholde os tavse om dette, det vigtigste af alle emner! Den jødiske kontrol over de amerikanske massemedier er det vigtigste enkeltspørgsmål i vores liv, ikke kun i Amerika, men i hele verden i dag. Der er intet mere farligt for vort folks fremtid.

Jødisk mediekontrol afgør De Forenede Staters udenrigspolitik og tillader jødiske interesser, frem for amerikanske, at blive afgørende for spørgsmål om krig og fred. Uden den jødiske mediekontrol ville der for eksempel ikke have været nogen Golfkrig. Der ville ikke have været nogen NATO-massakre af serbiske civile. Der ville ikke have været en Irak-krig, og tusinder af liv ville være blevet sparet. Der ville kun have været meget ringe, om overhovedet nogen, støtte for den zionistiske stat, Israel, og Mellemøstens had, fejder og terror ville aldrig være kommet til vore kyster.

Ved at tillade jøderne at styre vore nyheds- og underholdningsmedier, gør vi mere end blot at give dem en afgørende indflydelse på vort politiske system og en faktisk kontrol med vor regering. Vi giver dem også kontrol over vore børns sind og sjæl, for børnenes holdninger og idéer bliver formet mere af jødisk fjernsyn og jødiske film end af forældre, skoler eller nogen anden indflydelse. De jødisk-kontrollerede underholdningsmedier har indtaget en førende rolle i anstrengelser for at overbevise en hel generation om, at homoseksualitet er en normal og acceptabel livsform. At der ikke er noget i vejen med, at hvide kvinder kommer sammen med eller gifter sig med sorte mænd, eller at hvide mænd gifter sig med asiatiske kvinder. At alle racer er medfødt lige i evner og karakter- når lige bortses fra, at hvides karakter er suspekt på grund af en forhistorie med undertrykkelse af andre racer. Og at ethvert forsøg fra de hvides side på en racemæssig selvopholdelse er kritisabel. Vi må modsætte os en yderligere spredning af denne gift blandt vort folk, og vi må nedbryde magten hos dem, der udspreder den. Det ville være utåleligt med en sådan magt i hænderne på en hvilken som helst fremmed minoritet, med værdier og interesser forskellige fra vore egne. Men at tillade jøderne en sådan magt over os, med deres 3000-årige fortid med ødelæggelse af nationer, lige fra det gamle Ægypten og til Rusland, er det rene race-selv mord. I virkeligheden er den kendsgerning, at så mange hvide amerikanere i dag er så opfyldte af et skyldkompleks og et selvhad på deres races vegne, at de aktivt søger deres egen races undergang, en velovervejede konsekvens af den jødiske mediekontrol. Når først vi har studeret og forstået dette faktum om jødisk kontrol, er det vort ufravigelige ansvar at gøre hvad der er nødvendigt for at bryde den kontrol. Vi må ikke vige tilbage fra at få fjernet denne greb, som sikrer at vi får indsprøjtet en dødelige gift i sind og sjæl. Lykkes det ikke for os, vil den helt sikkert ødelægge vores race.

Ejere, direktører og virksomhedsrelationer skifter med tiden, naturligvis. Alle navne og andre oplysninger i denne rapport er blevet nøje kontrolleret og er korrekte pr. november 2004.

(artiklen er udgivet af National Vanguard Books, oversat af Knud Bjeld Eriksen)

Dronte 11 - Indhold

Dronte 11- Leder

Drontens forside